

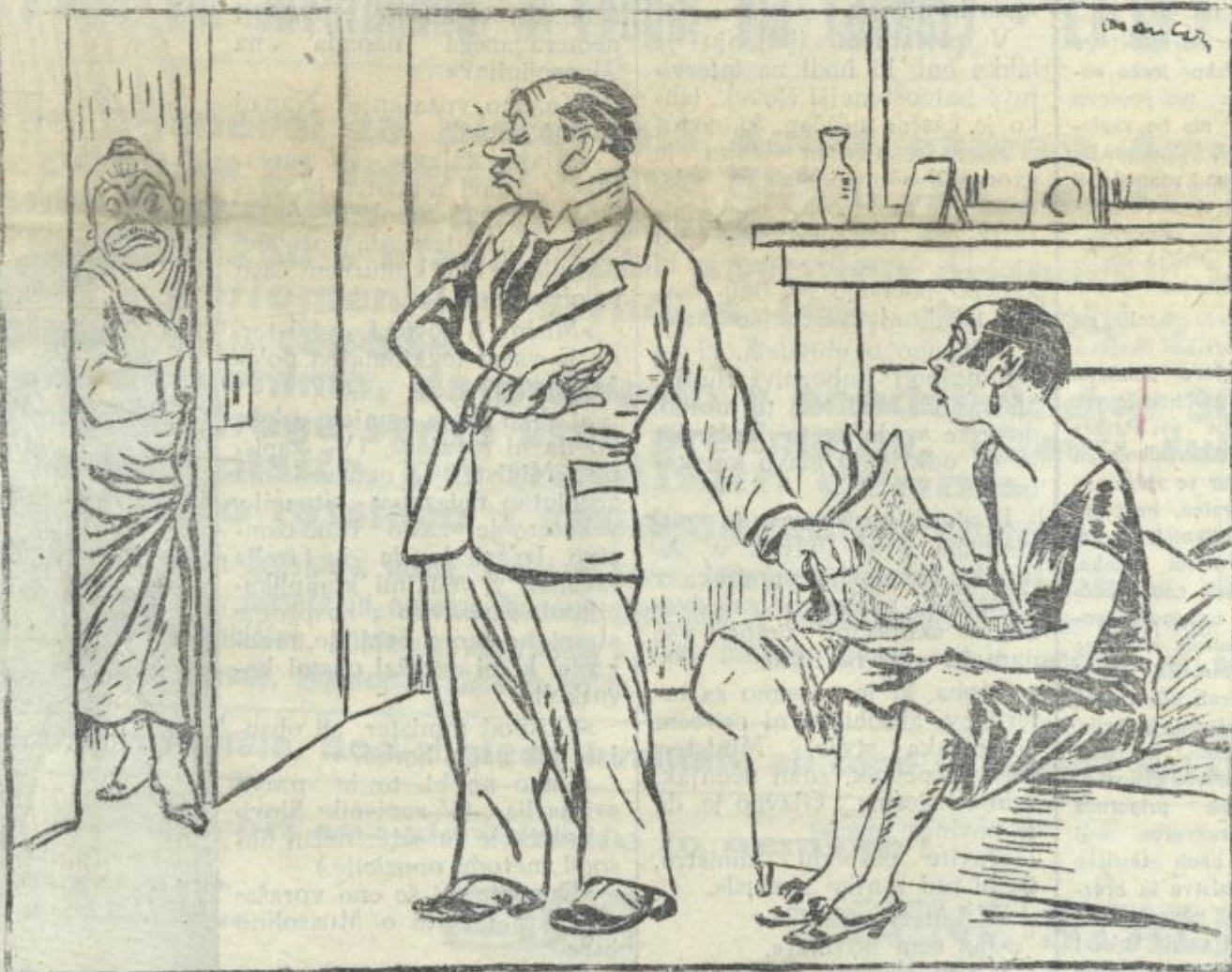
Izhaja vsak četrtek. (Esce ogni giovedì) - Uredništvo in upravništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. - Tiska Narodna Tiskarno. - Izdaj. in ogd. ured. FRANCE BEVK
 Cena oglasom: 1 milim. visočine v širini enega stolpa L. -.80, za trgovske reklame, bančna obvestila poslana, vabila, naznanila, itd. vsaka vrsta L. 1.-
 Celoletna naročnina L. 15.-. Za inozemstvo L. 22.50

Leto IV.

GORICA, četrtek dne 26. novembra 1925 - GORIZIA, giovedì il 26 novembre 1925.

št. 48

Nevarnost, da se ženske pomladijo.

Casopisi so prinesli,
 če je le resnica,
 da si lahko naše dame,
 pomladijo lica.

Medicina da je draga,
 ali je uspešna,
 če jo kupiš, tvoja stara
 bo kot rdeča češnja.

Samo eno misli bega,
 in lasé ježi nam.
 kaj pa bo, če tudi tašča
 zdaj se pomladi nam.

Skrj novost to, saj ni treba,
 da raztrobi se novica,
 kar stori ti roka desna,
 naj ne vé levica.

Na tržni dan sv. Andreja obiščite Narodno Knjigarno v Gorici.

1625
 208
 0097

Trg sv. Andreja! Brrr! To bo spet »ščavarski« halo po Gorici! Kot povodenj se ta dan usuje v italijansko Gorico vse kar leze »anu po slovenski šraja«, tako, da bodo v nevarnosti vse — italijanske barke, ringelšpili, kajti ko stopi slovenski fant s svojo Mico na »ringelšpil«, je res nevarnost, da se okroglo motovilo sesuje — Trgovci se že sedaj pripravljajo, kako bodo merili, rezali, usiljevali svoje blago ter klicali: Pejte ga notar! Ga damo dobra kup! — Kar je bolj »švah« slovenskega, se bo popoldne vozilo na ringelšpilih in »cingulalo« na barkah; kar je zavedno slovenskega, bo vse drlo v veliko dvorano »Trgovskega Doma«, kjer bo smeja in zabave na mernike, kajti ta dan uprizori ob 4. uri popoldne »Dramsko Društvo« res komedijo za počit: »Ulica št. ... — 15«. Čuk, ki je obiskal sobotno predstavo, je skoraj hlače pardon perje zmočil od samega krohot.

Druga zanimivost v Gorici ta dan bo to, da tudi moj »Čukov Koledar« za leto 1926. izide. Takega me še niste videli, ljudje slovenski! Ko sem se pogledal v zrcalo, sem bil tako »pač«, da nisem sam sebi veroval, ali sem jaz, ali nisem jaz. Pomislite: »kana«, nova svetla »kana«, kljun ošpččen, frak čisto po najnovejši pariški modi urezan, hlače »speglane« »na riju« »šolni« na »biks«, »v arzetu« pa »niks«. In tudi »dohtarsko« torbo nosim pod pazduho. Sem res ponosen na samega sebe. Kdor me bo zagledal, vsakemu bom všeč. »Sakrabilit« pa so me takrat res lepo »namočili«. Na trg sv. Andreja bom stal v izložbenem oknu »Narodne knjižarne«. Fantje, punce, mladina, pridite pogledat »Čuka« v novi uniformi.

»Čuk na palci« sporoča nadalje, da književna zadruga »Goriška Matica« je novostrujarjem glavo zmešala. Kdor ne verjame, naj prečita članek v »Zborniku svečnikov sv. Pavla« ki je namenjen edino duhovnikom, in sicer zadnji. Vse kar se zbira okoli »Matic« je liberalno, brezversko, proticerkveno, protikatoliško itd. Laži kar mrgoli v celem članku. »Zbornik« pa je vendarle eno resnično povedal, ko piše v uvodnem članku, da ne dela on (»Zbornik«) nobene časti duhovskemu stanu. Za počit! Pa še hujše. Na platnicah »Zbornika« priporoča »Zbornik« brivca, ki brije, striže in frizira tudi dame! Za počit! Kar je v »Zborniku«, je vse čisto katoliško! Na platnicah priporoča »Zbornik« notorične brezverce, med tem ko peha delavce okoli »Goriške Matic« v žakelj liberalstva in brezverstva! Gospodje novostrujarji, recite, da liberalce vi sami kujete! Kdor ne trobi v vaš rog, proglasite vsakega za liberalca, med tem ko so fantje ala Petrovič in »compagnia bella« uzor katoličani! Kljub vsem tem klevetam bo »Matica« šla svojo pot dalje in širila med slovensko ljudstvo v Julijski krajini narodno, vzgojno berilo in berilo moralne vsebine po nizki ceni, pa če strujarji jeze po-

čijo! Na delo za razširjenje knjig »Goriške Matic«!

Nov važen »svetoven« dogodček je ta, da se slovenski državni poslanci v italijanskem parlamentu prepirajo. Jih je namreč 200. Ni čuda, če tako ogromno število slovenskih veljakov ne more eno in isto misliti. Joj, joj, žalostna nam majka! Dva imamo, in še ta dva jo vozita vsak po svoje! Tretjega so pa fašisti, revčka komunista Pepeta iz Solkana, lastnoročno vrgli iz parlamenta na hodnik! Kleta usoda slovenskih državnih poslancev! Spet prihaja »Čuk« na misel star pregovor, ki velja posebno za prva dva: Pišče hoče več vedeti kot koklja! — Grda nevoščljivost nekaterih strujarjev ne da miru ter se trudijo, da bi omalovaževali dejstvo, da je bil na zborovanju evropskih narodnih manjšin v Švici izvoljen Slovenec dr. Wilfan za predsednika zastopnikov 35 milijonov ljudi. Kdo pa je kriv, da si je dr. Wilfan pridobil s svojo sposobnostjo sloves svetovnega diplomata!

Važni svetovni dogodki so tudi ti:

O intervivih.

Umetnost intervijevanja zahteva nekoliko neizbežnih originalnih potez: Treba je biti malo nesramen, malo zviti in malo lažnjiv.

V privatnem življenju je lahko oni, ki hodi na intervjuje najpoštenejši človek, lahko je častni meščan, ki govori samo resnico in lahko je vzoren družinski oče. Pri »delu« pa se morajo pri njem pojaviti vse one lastnosti, ki sem jih navedel zgoraj in ki končno počivajo na dnu vsake, tudi najvzvišencije duše.

Čuli smo o ubijalcih, ki so bili najbolj ljubeznivi ljudje, ali kar jih med tem ni motilo, da vrše svojo sveto dolžnost in da odkrivajo glavo kot kašpucin...

Predmet intervijeva je postranska stvar. Potres v Ameriki, eksplozija smodnika v Bukarešti, parlamentarni dvo boj v skupščini, umor, vse nam je voda na mlin.

Oseba, ki jo prosimo za intervijev, absolutno ni povsem postranska stvar. Minister, glasovit pesnik, znan učenjak, prima balerina... Glavno je, da je novinar sprejet.

»Javite gospodu ministru, da bi rad z njim govoril.«

»V kateri zadevi?«

»Jaz sem novinar.«

V tem slučaju gospod tajnik običajno izgubi dar govora. V njegovi glavi se prične vrteti kot se suče železno kolo okoli rotacijskega stroja v sijajni palači »New York Herald«.

»Sluga ponižen, gospod minister!«

le: Sedaj nabiramo prostovoljne doneske za »revčke« amerikske strice, ki ne vedo, kam z denarjem. — Videmski prefekt je bil v Idriji in v Cerkuem, kjer so mu priredili Slovenski svečan sprejem. Prefekt se je na lastne oči preprical o lepoti slovenske zemlje in o poštenosti, pridenosti in izobraženosti našega ljudstva. — Dodatne ure za slovenščino na goriških ljudskih šolah so šle — rakom žvižgat. Sedaj čakamo prepoved, da tudi v slovenskih družinah se ne bo smelo slovensko govoriti, ne slovenska pisma pisati in ne slovensko — kihnuti. — Radič je prišel v Ljubljano ter hoče importirati s Hrvaškega v Slovenijo — idejo hrvaške republike. Sicer pa pravijo, da odkar je Radič prišel h koritu je nehaj toleči na republikanski boben! Je že tako: Če hočeš nasprotnika pobiti, mu moraš z denarjem »gebc« zamastiti! To je trdil, trdi in bo trdil »Čuk na palci« do svoje poslednje smrtne ure. Amen.

»ČUK«.

»Zdravo. Kaj želite?«

(Novinar piše v notes: Minister me je zelo prijazno sprejel in se pred vsem zanimal za vzrok mojega obiska).

»Prišel sem, da vas vprašam, kaj vi mislite v zadevi nameravanega napada na Mussolinija?«

»Kakšno vprašanje? Napad je pač napad.«

»Sijajna izjava«. (V zapisnik: Gospod minister je izrekel svoje najglobokije obžalovanje nad tem, da so slični dogodki v tem kulturnem času sploh mogoči.)

»Mislite li gospod minister, da je vsled tega omajen položaj vlade?«

»Lahko da je omajen, a lahko da ni omajen«. (V zapisnik: Minister je opozoril na absolutno nejasnost situacije, v katero je zašlo framazonstvo. Izrazil je, da je treba računati z velikimi komplikacijami, dasiravno z nasprotne strani ne more priti do prekreta, ki bi ogrožal obstoj kogarkoli.)

»Gospod minister, ali obsojate tak način borbe?«

»Kako ne bi, to je prava svjnjarija«. (V zapisnik: Sloviti politik je na oster način obsodil metode opozicije.)

»Dovolite mi še eno vprašanje. Kaj mislite o Mussoliniju?«

»Kaj vas briga Mussofni? On ni nikogar ubil?«

»Nato pač nisem pomislil«. (V zapisnik: Minister je izrazil svoje prepričanje, da je položaj Mussolinija čvrst, ker je njegova nastopajoča alinija na potu preropenja Italije kot velesile neprekosljiva, kar lo-

jalno priznavajo tudi stranske opozicije.)

»Kakšno je vaše mišljenje o glasovih po svetu, ki so krožili o tem napadu? Ali more to povzročiti mednarodne komplikacije?«

»Kaj vendar mislite, da sem jaz prorok?«

(V zapisnik: Na to vprašanje se je minister diplomatsko

PIJANEC DOMA.

»Čisto jasno je bilo — hup — ko sem prišel iz gostilne — hup — toliko časa stojim pred hišo — da je pričelo pošteno liti — hup — kaj bo še iz tega?«

nasmejati in se oprostili tekoč, da je to vprašanje take važnosti, da bi presojanje končnih posledic lahko dovedlo komplikacij, ki si jih v tem trenutku ne želimo.)

Minister je vstal in pripomnil:

»Ali je prenehalo deževati?«

»Da, ne dežuje več.«

»Torej na svidenje!«

(V zapisnik: Potem ko je upoštevan politik tako karakteriziral diplomatski in politični položaj v Evropi, smo se razgovorili še o nekaterih aktualnih vprašanjih, o katerih ni nemogoče poročati, nakar se je minister prisrčno poslovil.)

To je torej potrebno za dober intervju.

Kmet in kavke.

Prišel je kmet v Moskvo. Postavi se kraj zvonika Ivana Velikega in začne šteti kavke. Na straži, v Kremlju pa je stal prebrisan vojak. Ta zakliče kmetu: »Kaj delaš?« — »Kavke štejem, gospod!« — »Ali so res kavke cesarske?« — »No, jaz se ne bom s teboj pogovarjal, kar brž z menoj na policijo!« — »Prosim vas, gospod, zakaj na policijo?« — »Kako, zakaj? Zaradi kavk seveda!« — »Oprostite!« — »Ali misliš, da bova barantala. Kar brž z menoj, drugače te primem za ovratnik!« — »O, moj Bog, vsaj denarno globo mi naložite!« — »Koliko pa je bilo kavk?« — »Samo 20 prosim!« — »Po deset kopejk vsaka!« — Kmet seže v žep, izvleče možnjo, odšteje vojaku dva rublja in se vrne domov. Doma pove, kaj se mu je pripetilo, se reži in smeje. Domači pa mu začno ugovarjati in ga vprašajo, kaj je smešnega na tem, kar je doživel. Kmet pa odgovori smeje se: »Kih, kih, kih, saj sem nabrisal vojaka. Naštel sem okoli 200 kavk.«

JESEN V PARKU!

(Mariborska.)

Od kadar klopoteč s Kalvarije odmeva veselo življenje v Parku mineva, romantično ni več — so prazne klopi zaljubljenih parov več videti ni. Je listje odpadlo, prehladen je zrak kar našim mladenkam je neugoden znak;

in punčke sede zdaj pri mami doma, ki vedno jim trobi naj vzame moža. Preveč pa so moški napredni, moderni zvestobo prisego pri vsaki laterni, drug dan pa mladenka žalostno lhti, ko zve, da prisega čez noč ne drži. Kaj fantu danes za taščo je mar je gluh za poroko, ne gre pred oltar, le v parku »pohaja«, tam ljubi srčno y mračnem kotičku, kjer slavčki pojo. Sedaj tam mineva ljubezen in sreča. Spomladi pa sije spet solnce gorko in zopet v parku romantično bo!

»Nočni pišč.«

Spomin na birmo v Košanji.

Kaj čuda se neki godi, da Čuk na hoji čepi? Pri hiši bogati samotni, v reški dolini krasotni. Bistro mirno gleda, z očesom globoko sega dično botro mlado, ki je doma za zgago. Lotra na birmo se odpravlja, pred pragom ošabno se postavlja, v prelestni obleki do kolen, z rokavmi kratki do ramen. Sam škof v Košano je prispel, da birmancem bi greh otel, zato vse praznično je stalo v cerkvi lepi, pelo slavo. Daleč naokrog je znano, da ženskam ni več dano, kazati, v božjem hramu lepoto svojo tu in tamo. Kljub odredbi strogi in množici mnogi, ošabna botra je prišla, da na birmo se poda. V cerkev je vstopila, da mater božjo bi molila, klobuk na glavi je nosila, ter mlado dekletje vodila. Al' škof ki služi Bogu udano, nagovori ošabno botro ubrano: Vstran izgini, Evina hči, poberi se nam spred oči, da nagota Tvoja ne okuži, kar verno Bogu cerkvi služi! Odšla je botra mlada potuhneno iz cerkve sama, v kratkih krilih do kolen, z rokavmi kratki do ramen. Proti domu jo je ubrala, ker Košane se je zbala. In od leze hude same si klobuk raz glave sname, da si pamet ohladi, spominov birmo iznebi. Čujte Čuka glas, Bujanke brhke in čvrste Košanke, da sramota je velika. Ki oblakov se dotika. Svarilo naj zato Vam bode, slučaj ošabne botre od voed! Opustite globoko zrezam decolité in današnji finit kombiné.

PODLEŠKIM DEKLETOM.

Fara v podleški vasi stoji, o njej je dosti praviti, ker v vasi mnogo je deklet in poleg marsikateri stric. Res mnogo je od teh deklet, ki imajo preveč že let. So včasih se preveč držale, zdaj reve same so ostale. Je res, so raje kratkih kril, marajo vam gnojnih vil, nalšpane so vse na biks, če tudi v »aržetu ni niks. Če Bog jim dal bo tisoč let, se morda bo obrnil svet, bo voda tekla čez goré, takrat se fantje še dobé.

Za poč't!

Na trg Sv. Andreja, 1. j. prihodnji pondeljek dne 30. novembra izide v »NARODNI KNJIGARNI« v Gorici, Via Carducci šte. 7

ČUKOV KOLEDAR

za leto 1926.

Cena L. 3.20, po pošti L. 3.50, za Jugoslavijo D. 14.- franko.

Izgubljen ženin.

»Ti si jokala? Vse oči imaš solzne. Kaj se je zgodilo?«
»Izgubila sem ženina.«
»In si imela samo tega?«

KAKO SODI MARIBORSKI NOČNI PTIC O LEPEM SPOLU.

Ženska je bitje, ki je vredno, da se jo ob vsaki priliki prevari z drugo; je živa nesreča za vsakega moškega, ki nima sredstev na razpolago, da ji najmanj enkrat na teden kupi kaj novega po najnovejši modi; je stvor, ki se sramuje dolgih las in kratke pameti ter pusti za mesečnih 100 Din, na moške stroške pri hrivcu negovati svoj »Bubikopf« v nadi, da dobi s časom daljšo pamet kot nadomestilo za kratke lase; je emnicipiran, moški spol posnemajoč in motorna koleša jahajoč nestvor, katerega se ukroti le s kavo, torto, cigaretami in ljubeznijo, najhitreje pa z denarjem; je litro se spreminjajoč modni žurnal; je moške v zakon vlačujoče strašilo, itd.

KAKŠNE ZDRAVNIKE IMAJO NA KITAJSKEM.

»Ali imate dobre zdravnike na Kitajskem?« je vprašal nek potnik svojega kitajskega služabnika.

»Oh, dobre, dobre, dobre!« je odgovoril Kitajec »Doktor Han Kan je rešil življenje mojemu prejšnjemu gospodu!«

»In kako?«

»Gospod zelo bolan, jaz poskusi doktor San Sing, on dati gospodu medicin. Gospod še slabši. Nato jaz vzeti doktor Tšun Tšang, on dadi medicin, gospod še vedno slabši. Tedaj jaz vzeti in poklicati doktor Han Kan; on ne imetj nač časa, nič pritu in gospod v treh zdrav biti. Velik doktor, ta doktor Han Kan!«

Božične okraske, svečke, umeten sneg, srebrno in zlato žico, sploh vse okraske za božična drevesa, jašlice, božične in novoletne razglednice dobite v »NARODNI KNJIGARNI« v Gorici, Via Carducci šte. 7.

Na debelo in na drobno!

Velika ofenziva proti zajcem.

v Budanjskem lovskem okrožju.

Stare tetke in klepetačke so se začele nekega dne kar križati in dopovedovati ena drugi, da je vojska, ker se je slišalo strašno streljanje v bližini. Pokalo je, kakor nekdanj na Sabotinu, tako, da so res bile prepričane, da je zopet vojska. Toda, ko so zagledale oboroženo četo, so se vendar pomirile in so vse enoglasno vzkliznile: jagri so. Bilo jih je res lepo videti, so res pravi mesojedci. Imeli so vse potrebno s seboj. Oboroženi so bili tudi s težkimi puškami, tako, da sta no dva eno nosila in tretji v rezervi je zadaj sline cedil. Sanitojci so bili oboroženi z žakljami. Močerni lovci tudi zajce ubivajo z žakljami, ki so večji kakor vreče. Od naspotne stranke se ne sprejema ranjencev, smrti vsem dolgožežem. Kakor se splešno sodi, postane mesojedna družba tudi družba debeluharjev. Družba sestoji iz samih inozemcev. Streljanjih zajcev ne jedó v Budanjah. Meso transportirajo v druge občine, kjer imajo cele magacine in umetne sušilnice. Ker so res taki strastni lovci, gotovo postanejo letošnjo zimo sami trebušniki. Ko greš po Vrhpolju in po Ajdovščini, ti diši čeli dan iz kuhinj samo zajčji toč. V Budanjah bodo pa ob zajčji rod, od kje bomo pa drugi zarod dobili? Menda ne bojo zrastle zajci iz starih zajčjih bobkov.

SAMCU IZ CERKNICE.

Odkar se ve, da biva Čuk na Vel'ki gasi, Vse bolj previdno gre in pa počasi, Še Adi si ne upa s hiše, Ker ve, da ga lahko kedo nabriše. Čuk vse obira in ošlata, Se ne ozira ne na mamo ne na ata, Tudi stare babnice je on razburil Da d'jale so, al' b' ga nakuril. In s parčki mladimi se poigraya, To vse zato, ker on sam nima para. Po noči se okrog potika, Vse vidi in od hudega sovika. Zdi se mu, da to ni prav, Če fant in punca se držita za rokav. Frizurca »Bubi« je že luštna »piška«, Ona vesela je, njen fant pa vriska. Čuk na Vel' gasi pa Joče ino fiksa In od same leze doma reči z belinom — biksa.

Rešena uganka

Rešitev zadnje uganke je sledeča:

S		N		
T	O	L	M	I
	L		L	
	K		R	
Z	A	G	R	E
	N		B	

Ugnako so prav rešili: Ivan Melink, Sv. Lucija ob Soči 45; Ivan Ščuka, Guardiella 533; Francišek Bartnika, Bazovica 5; Vincenc Freljh, Idršek 14; Franc Roth iz Bovca; Henrik Ukmar, Trst, Via Udine 69; Peter Sever, Hradice pri Postojni; Josip Benzko, Trst, Via Luigi Ricci 4; Elvira Okretič, Nabrežina 205; Štefan Tinta, Servola pri Trstu 331; Janko Makarovič, Avče (Hvala za pozdrave!); Aleksander Herkov, Devin 62 (Vašo naslikano rešitev bi se videlo iz Berlina do Solkana); Severinček Hvala, Gorica, Viale XX sett. 10; Ugo Simčič, Gorica, na Katarinijem vrgu 2; Vidomir Plesničar, Gorica; Frank Česnik, Selce pri Presraneku; Ivan Vodičar, Deskle; Olga Madon, Bukovica nad Skofjo Loko; Rudolf Potrata, Lesce, Gorenjsko. (Ta je mož na mestu. Piše: Ker nimam grobiža pri sebi, ti pošiljam kar 10 Din. Za ostali znesek kupi si, ljubi »Čuk« črno kavo, ko letaš okoli Zival Potrata); Rudolf Vodušek, Golnik na Gorenjskem; Janko Rapač, Trzič, Gorenjsko; Ivan Jamnik, Puštal pri Škofji Loki; Franc Benedik, Stratišče pri Kranju; Franc Gabrijelečič, Ložice 137; Beno Anderwald, Kranj 177; Avgust Kuljat, Grgar Dol. 3; Lovrenc Čak, Boršt pri Trstu; Karla Šapelj, Trbovlje I; Josip Kranjc, Rakek; Jernej Sešek, Ljubljana, Židovska steza; (Iz Slapa ob Idriji nam je nekdo poslal rešitev uganke in pridelal znamko za 1 L., a je pozabil napisati svoj naslov. Zato dotičnemu pozabljenku ne moremo dostaviti Čukovega koledarja); Ivan Mlakar, Gora nad Idrijo; Stanislav Grilanc, Barokovlje pri Trstu; Franc Dougan, Bologna, 4. ragrup. genio; Alojzij Gabrijelečič, Škorkola pri Trstu; Vlado Skoberšič 48; Jožef Drnovšek, Plave; Režika Strle, Janežovo brdo; Marija Zenko, Trst, Via Lavatio 3—4; Albin Škodnik, Kozaršče 14; Vincenc Stojkovič, Trst, Rojan; Marij Vižin, Piacenza; Mirko Vičič, Opčina; Marija Anžlovcar, Trst, Via G. Gatterl 44; Franciška Žerjal, Trst, Salita Contovello 797; (Vi ste celi arhitekti! Vaša risba-rešitev uganke spada v arhitektonični muzej; Ti pišeš: Zdravo, Čuk! Jaz tebi: Na zdar, Franca! Pa še kaj se oglašil); Ivan Filipčič, Idrija; Marija Bertoncej, Škedenj v Trstu 1234; Ignacij Mohorič, Korita pri Idriji; Lampe, Trst, Via Ugo Foscolo 31; Jakob Poženel, Kačjavas pri Postojni; Josip Gaberščik, Trst pri vrčki Parisi; Angela Kožuh, Servola Ronco pri Trstu 835; Ivan Rijavec, Črniče (ne dobite letošnjega Čukovega koledarja, ker pisma niste frankirali. Čuk je moral plačati za Vašo pismo L. 1.20 kazni, v pismu pa je našel znamko za L. 1.—, Torej zguba 20 cent. in še natis teh vrst po vrhu. Hvala lepa za take ugankarje); Srečko Kodrič, Bilje; Ivanka Kocjan, Sežana; Janko Prek, Vrhnika 286; Andrej Vilhar, Postojna (ker niste pismu znamke priložili, Vas koledar ne obišče. Capito?); Davorina Vilhar, Veliki Otok pri Postojni; Ferdinand Ipavec, Koševnik pri Črnem Vrhu; Slavica Pavlin, Maribor, Koroščeva

AD MEMORIAM.

Samo zato, da ne pozabimo: Vsem bralcem Čuka, ki čakajo zaman.

ulica 2; Klara Placer, Trst, S. Giovanni Timignano; Jakob Komac, Kal pri Bovcu; Anica Kariš, Trst, Servola; Rudolf Kukanja, Via Rojano 2, Trst; Alfonz Kuštrin, Trst (koledarja Vam ne moremo dostaviti, ker ste napisali, da stanujete v Trstu. Kje? V katerem okraju, ulici, številki, nadstropju, vrata? Vprašate, koliko bi Vam dali za eno humoresko. Odgovor: Čuk in njegova palca sta suha! Če hočete iz dobre volje, kaj poslati in da bo kaj vredno, Vam poreče Čuk: Bog lonji! Če pa ne bo zanič, zažene v koš in še — pljune po vrhu! Servus!); I. Ladič, S. Saba, Trst; Danilo Gorkič, Via Lunga, Gorica; Prosvetno društvo »Sloga« v Sedlu; Jernej Cvek, Koritnica 103; Josip Klammer, Dolenja vas; Viktor Cvek, Kneža pri Podmelcu; Maks Žitko, Kačjavas; Avgust Kolman, črkostavec v Postojni; Anton Mekinda, Postojna; Kati Leban, Veliki Otok; Ivan Miklavc, Postojna; Maks Vilhar, Postojna; Ivan Podboj, Postojna; Janko Kateru, Postojna; Feliks Štrukelj, Logaro pri Bologni; Franc Kuret, Narin; Angel Vidič, Ročinj; Žiži pri Livellari v Gorici; Angela Fabjan, Guardiella pri Trstu; Marija Ščuka, Trst, Via S. Cilino 456; Marija Seražin, Guardiella pri Trstu; Marija Kosič, Škedenj v Trstu; Anton Marcola, 2. Regg. art., Modena; Josip Jelen, Opatjeselo; Josip Kastelic, S. Giovanni v Trstu; Franc Ukmar, Trst, Via Ponziana 63; Viktor Mašnik, Kal pri St. Petru na Krasu; Franc Mravlje, Ceplez pri Cerknem; Peter Brisko, St. Andrež; Andrej Lango, Koprivišče pri Kalu; Ignacij Šturm, Kneža; Emil Sirca, Prosek; Franc Eržen, Zabakorje pri St. Juštu na Kranjskem; Francka Serajnik, Kranj; Vihtor Lipušček, Reg. 92, Comp. 8., Torino; Anton Rejec, Bukovica; Ivan Šinigoj, Gorica, Via S. Antonio; Blaž Kokošar, Koritnica; Vlado Golob, Sv. Ivan pri Trstu; Vladimir Tavčar, Sežana; Štefanija Plesničar, Cepovan; Josip Gombač, Trst, Via Torre Bianca; Viktorija Maslo, Pendice Scorcio, Trst; Poldi Kralj, Slivno; Andrej Brovč, Koritnica; Leopold Rovar, Kačjavas; Ivan Bratina, Štomaž; Emilija Jakin, Sv. Petra cesta, Ljubljana; Alojzij Hafner, Stari Dvor pri Škofji Loki; Ivan Sršen, Dunajska cesta, Ljubljana; Rudolf Udovič, Vrazova ulica, Maribor; Miha Legvart, Aleksandrova ulica, Maribor;

Štefanija Tome, Koroška cesta, Maribor; Marija Runko, S. M. Mad. Inf., Trst; Franc Bazaga, Krajska ulica, Ljubljana; Engelbert Straunik, Dravgorod; Lina Skrinjar, Vittorio Veneto (Pošljite L. 15.— v priporočenem pismu ali pa po nakaznici, nakar Vas bo Čuk celo leto obiskoval in zabaval); Ivan Wolf, Knutange Moselle, Francija; Karol Tavčar, Postojna; Franc Fende, Primskovo pri Kranju; Danilo Pipan, Postojna; Mirica Trbovc, Trbovlje II; Rudolf Bezek, Sežana; Alojzij Strah, Kopaljska ulica, Maribor; Ivana Groebner, Planina pri Rakeku; Miroslav Wigele, Majšperk; Anton Fretze, Celje; Marijka Marušič, Frankopanska ulica, Maribor; Silvij Tanko, Planina.

PREDZADNJO UGANKO SO ŠE REŠILI:

Alojzij Ziherl, Dedorovci v Prekmurju; Alojzij F. Leskovec, Kostanjevica pri Krškem; Ivanka Štrukelj, Lagaro pri Bolonji; Zdravko Štrukelj, Lagaro pri Bolonji; Miroslav Wigele, Majšperk; Alojzij Sušek, Lajtersberg pri Mariboru; Štefanija Plesničar, Cepovan 48; Andrej Andrejašič, Brezovica pri Ljubljani; Al. Spacal, Trst, Via Torre Bianca 34.

Franc Nemic, St. Peter pri Gorici; Mimi Jerič, Opčine; Danica Jerič, Opčine; Zinka Mgajna, Zidanmost, S. H. S.; Alojzij Kodrič, Skrbina; Stojadin Djordjevič, prometnik, Zidanmost S. H. S.; Angela Batjel, Ljubljana; Malči Vrlinškova, Ljubljana.

SE JE ZMOTIL.

Ječar: »Ali bi šli v čakalnico? Vaša žena hoče govoriti z vami!«

Jetnik: »Ali mi napravite to uslugo in ji rečete, da me ni doma!«

NAJBOLJŠE BO TAKO.

»Hola! Ravnoprav, da vas srečam. Čujte, napravite mi uslugo! Pozabil sem doma denarnico, ali bi mi mogli posoditi deset lir?«

»Veste kaj, tu vam darujem petdeset stotink, stopite na tramvaj in se popeljite domov po denarnico.«

Spomin

na občni zbor »Bratstva« v Mariboru dne 13. nov. 1925.

I.
Čujte gore in bregovi da vrši se občni zbor, bratsko društva se obnovi in volji se nov odbor; star mu ura je odbila v pokoj se bo podal, samo Gabrovšek ostane on bo zdaj predsedoval.

II.
Izključene sestre Pivka bile tudi so navzoč, govornice — klepetale se v odbor zaganajoč; ker jih isti je izključil po nedolžnem — to se ve, da se jezik jim zaveže članstvo jih nazaj sprejme.

III.
Strašna burja se polega sestre zadovoljne so, Gabrovšek se srečno smeje oh! kako lepo je to; Škraba — stara klepetulja v društvu Ti bo še hudo, ni zadeva še rešena nekdo Te blamiral bo.

Nočni ptič.

Napev: »Po jezeru, bliz Triglava...«

IZ VOJNIH ČASOV.

V vojnem času se zelo rado je slanino. Nekoč je prišla v trgovino neka služkinja in je slišala, kako je rekla neka gospodična prodajalcu: »Za gospo Mastenovo pol kile slanine!« In takoj ga je dobila. Takoj drugi dan je tudi sama pozkusila na tak način, rekoč, da je za gospo glavarico Mastenovo! In dobila je! Ta služkinja je povedala domačim in kadar vedo služkinje ve kmalu celo mesto.

Nekega dne pride zopet resnična služkinja gospe Mastenove in vpraša za slanino.

»Žal gospodična! Gospa Mastenova je poslala danes že šestdeset služkinj po slanino!«

LJUDSKO GLEDALIŠČE V GORICI TRGOVSKI DOM.

Na dan trga Sv. Andreja ob 4. uri pop. vprizori goriško »Dramsko društvo« v Gorici v Trgovskem domu velezabavno burko v 4 dejanjih

„Ulica... št. 15“.

Vsi obiskovalci semnja, ki se hočejo pošteno nasmejati in pozabavati naj obiščejo »Ulica... št. 15«.

Vsi oni, ki jih tarejo skrbi in nadioge in ki se hočejo duševno razvedriti naj se podajo k »Ulici... št. 15«.

Vsi oni, ki ljubijo zdravo zabavo naj pridejo k »Ulici... št. 15«.

Kdor obišče »Ulica... št. 15« se ne bo kesal.

Za ta dan so določene ljudske vstopnine tako, da lahko prav vsak obišče naše gledališče.

Da ne bo drenja pri blagajni, naj si vsak preskrbi vstopnico že vnaprej, ki jo dobi v »Narodni knjigarni« v Gorici, Via Carducci št. 7.

Opozorjamo, da prične predstava točno ob 4. pop.

Pravijo.

Pravijo, da se je Micka iz pod Gmajnice hodila k Repci srce hladiti, in skušala katerega izmed fantov v mrežico vloviti. Sedaj pa jo močno jezijo, ker nobenega od nikoder ni.

Pravijo ubeljski fantje, da je Francelj zelo ponosno hodil proti Stranjam. Sedaj pa se prav kisló drži, ker do Lojzke priti mu moči ni.

Pravijo na Srpenici, da misli R..., sedaj, ko je odprta nova cesta, napraviti kavarno na »Zarah«. Pa ni nobenega upanja da bo kaj »kšefta« z njo.

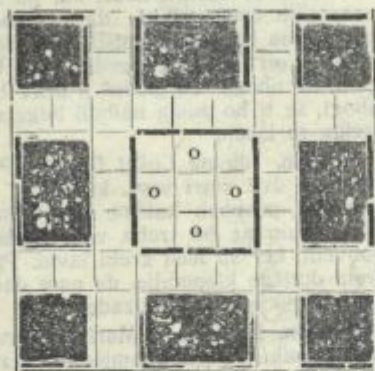
Pravijo, da se Dolfe že nekaj dni pritožuje, da ga na levi strani prs boli. Pa vendar ima še upanje, da se ga ni lotila srčna bolezen.

Pravijo, da se bo R... predlagalo v imenovanje za obč. »potešta«. To radi velikih zaslug, ki si jih je stekal za odpretje nove ceste.

Pravijo v Barkovljah, da so sove pri nas zelo vznemirjene, ker je Čuk preteklega tedna preveč iznenaden med nje priletel, zato pa sedaj mlade sovce, po vseh vogalih čivkajo in kukaio, da bi jih mladi Čukec zopet ne presenetil.

Pravijo v Iderskem pri Kobaridu, da fant K., mora imeti grozovito veliko srce. V treh letih je ljubil 9 punc. Bogve, koliko jih bo še prej ko bo zadnja negova ženklca. Mogoče,

Nova uganka.

Počez in navzdolž se bere glavno mesto Slovenije in mesto v Bosni, ki ima pol-imensko sorodnost z nekim moškim krstnim imenom. V malem štirikotniku na sredi, kjer vidiš štiri 0, namesti še z drugimi črkami da ti dajo križane besede:

1. tečno sočivje;
2. imaš v glavi.

Kdor prav reši in pošlje Lir 2.— ali Din. 6.— dobi poštine prosto 15 razglednic s sliko S. Gregorčičevega narodnega spomenika pri Sv. Lovrenu na Libušnjem.

da sploh ne bo nobena, ker zmanjka prostora v srcu.

Pravijo v Kobaridu, da bankirji nameravajo postati »škofje«, ker vidijo, da je boljši »kšeft«, kakor pa se ukvarjati z banko.

Pravijo, da v Kostonjci na Krasu, sta dve gospodični nekoliko v letih, ki si pojeta vedno to pesmico:

Ce bom mamco poslušala,
ne bom nikdar fanta imela.

Pravijo v Postojni, da Polu izpod »kavarne« zelo milo pogleduje za fanti z juga. Čuk pa jo že delj časa opazuje s hruške pred hišo in upa, da v dolgih zimskih večerih tudi kaj vidi.

Pravijo na Banjšicah, da so neka, tera dekleta imela tajno sejo, zaradi »frizure«. Sklenile so, da si bodo lase ostrigle.

Pravijo, da je na Rakeku neki Džimbale, kateri se ženi vseprek. Sreča mu je pa malokdaj mila. Enkrat mu spodletí v Pulju, drugič pri »Spanu«, tretjič v Predvoru. Kot najresnejša kandidatinja pride v poštev za sedaj baje neka zala Amerikanka, ki sliši na ime Mery. Vendar se pa tudi tukaj že ohlaja navdušenje in ljubezen do njega, ker je precej neroden in drven. Famosni Džimbale, pa ne zgubi korajže, ter pridno stika za nežnim spolom. Kaj Džimbale, Džimbale? Zivjo čvček in teran!

Pravijo, da je rakovski »Trebušnik« na pragu resnih dogodkov. Na otvoritvi se je pokazalo, da ga kmalu pokličejo na zakonske oроzne vaje. Ja, ja, die Frauen sind so süss!?

Pravijo, da so grosspapana Župana spravili z združenimi močmi proti jutru domov. Tako se ni mogel vdeležiti običajne budnice po Rakeku.

Pravijo, da je P. P. na Rakeku ginjenosti nad obilno vdeležbo pri otvoritvi postal tako ginjen plesalec, da ni zamudil niti enega plesa s svojo novoprečeno izvoljenko. Viel Glück! Vergiesmeinnicht!

Pravijo, da je »Šior Miro« z Rakeka enkrat za par uric opustil svoje šped. posle, ter se posvetil z vso vnemo »enerji« na otvoritvi. Proti jutru se je pa preprčal, da vsak živ človek lahko doživi razočaranje v obliki »korbce«.

Pravijo, da je prokurist »Ante« prinesel na otvoritev na Rakeku škatljo medicinskih »Amour dozzz«, katere se mu pa žalibog niso obnesle. Ja, ja! Medicina napreduje, mi se pa staramo.

Pravijo, da je »Šimi Tone« začel gledati nekam na visoko. To se je

RAZLIKA.

»Čujte, gospica. Vaš gospod in gospa gresta pogosto v gledališče.«

»Da, gospa gre radi tega, da vidi, kaj nosijo igralke na sebi, gospod pa radi tega, da vidi, kaj ne nosijo na sebi.«

na Rakeku opazilo na otvoritvi ko je gledal v jasno nebo »carinarsko«, ter bi si pri tem »hecu« kmalu pokvaril tilnik.

Pravijo, da se je »Ember Ask« zadržal na prireditvi jako solidno. Prej pustil je dve delnici v medsebojno parnesečno poravnavo, sam pa vstopil kot novi delničar in akcionar pri mlajši in dobro stoječi tvrdki.

Pravijo, da je rakovski »Veliki Konj« drugi dan po prireditvi, imel tako velike, lepe, rudeče oči, da je nehote zapel v izbranih akordih: Ma, ma, ma, »Bandiera rossa triumfera!«

Pravijo, da je v Ljubljani v neki hiši več gospodičen, ki se skavsajo za žive in za mrtve, kadar katera le meni, kaj je bilo na plesu, ki se je pred kratkem vršil.

Pravijo v Ljubljani, da se neka gospodična iz Rožne ulice smrtno boji, da bi Čuk zvedel za njene »izprehode«. Le nič se ne boj, saj te Čuk ne bo snedel, čeprav bi ga ti rada. Čuk bo šel raje na kisló zelje v Trnovo, tebi pa privoščí kranisko klobaso, ki zraven spada.

Pravijo, da je na Dolenjski cesti v Ljubljani neka gospodična, ki bi rada spoznala, kaj sploh pomeni imeti fanta, Čuk ve, da deklíčica ni tako nedolžna. Kaj šušitjo bukve tam na robu, kaj nasip ob progí?

Pravijo v Trbovljah, da tam redno nekateri ob nedeljah vse zapijejo, kar med tednom zaslužijo, pa so tudi dekleta taka.

Pravijo v Trbovljah, da se ljubezen ne prodaja za dinarje, ampak še za stare goldinarje.

Pravijo pri Sv. Ani, da imajo tam ne samo ženske ampak tudi moške klepetulje.

Pravijo v Hlebcah, da so tam dekleta, katera obljublajo svojim fantom zvestobo do groba, a Čuk jih je pa videl, kako so se sprehajale in zabavale z drugimi fanti.

Pravijo v Trbovljah, da je tam par gospodičen, ki bi se rade seznanile s Čukom, da bi na ta način postale bolj renomirane. Čuk bo želji ugodil.

Pravijo v Kranju, da tam neko deklet prav razposajeno izziva fante, najbrže zato, ker ji fantje ne morejo več vzeti tega, kar jo zgubila.

Pravijo v Ljubljani, da pred Mestnim domom stanuje neka družina kar na sredi trga; na njej nastopi najbrže način rešena stanovanjska kriza.

Pravijo v Črnučah pri Ljubljani, da je tam najimnitnejši časopis, Čuk na pal'ci; vsak ga rad bere, kar trgalo e zanj. Kar pa Črnučanje želijo, namreč, da bi jih Čuk pustil pri miru, tega Čuk seveda ne bo storil, ampak pravi, da se bomo zopet kmalu videli.

Pravi Čuk na pal'ci, da so Črnučanje prebili led njihovega molčanja,

ko so Čuku eno zagodili; radi bi zvedeli tudi, kje se Čuk stika; sanjajo na levo in na desno. Čuk je pa le na varnem in opazuje, kako se med seboj pogovarjajo: Ah, to bi pa zopet bilo za v Čuka! Tudi več materijala unajno tam zbranega, pesmice seveda e manikajo, pa seveda na naslov »laži« Čuka. Dokler bodo pa Črnučanje iskali Čuka med bodeljčki, bo on seveda nemoteno opravljal svoj posel.

Pravijo v Ljubljani, da že dolgo ni imel kak politik takega sprejema, kot ga je imel minister Stefan Radič dne 21. t. m. Lahko zahvali Boga, da ga je pripravljeni avtomobil hitro odpeljal, ker sicer bi ga bila publika takoj re-ekspedirala odkoder je prišel.

Pravijo v Ljubljani, da je bil dne 22. t. m. junak dneva, hrvaški tribun Stipica, ki je zboroval sar... z najudanejšimi med udanimi. Ja Jan je Stipica spo... da v Ljubljani ne gre tako, kot bi... — Mogoče se sčasoma položaj v Ljubljani za Stipica spremeni... »

Pravijo v Ljubljani, da so nekateri gospodje zelo hudi zaradi »Narodnega doma«, drugi se pa na njih račun veselijo. Sreča je opoteča.

Pravijo, da je v Ljubljani neka gospodična, ki je tem veseleja, čim »mastnejše« ji kdo pove.

Pravijo v Mariboru, da je preureditev gledališča najsijajnejše izpadla pri dnevni blagajni, kjer so za publiko napravili tako majhno luknjico, da stopajo stranke drug drugemu na najobcutljivejša kurja očesa. Poleg tega je na kamenitem tlaku še mrzlo kot na severnem tečaju. Priporoča se, prinesiti seboj v nahrbtniku zakurjeno peč v svrhu preprečenja nevarnosti, da se pri čakanju vsled počasnosti gđč. blagajničarke, katero najbrže tudi zebe, ne zmrzne.

Pravijo, da so otvorili mariborsko gledališče z »Goreniskim slavčkom«, ki bi bil jako dobro uspel, če bi se imenoval »Kričiča sraka«.

Pravijo v Mariboru, da so članice gledališkega zbora do blaznosti zaljubljene v novega tenorista, ki se pa a nje ne zmení ker si je že izbral svojo boljšo polovico ter se jih zato izogiblje kot hudí kríza.

Pravijo v mariborski delavnici, da je »pseudo - inženir in filozof« vendar našel sebi primerno nevesto katero z vesejem in ponosom vodi na promenado in kino. Čuk mu srčno čestita!

Pravijo na Teznu pri Mariboru, da nameravajo občinski očetje pričeti resen boj proti alkoholu ter so v to svrhu že znižali davek na vino. Zato pa so povišali hišni davek, da se zgliha.

PEČ JE OBJEL NAMESTO ŽENO.

V nedeljo 15. novembra je hotel iti v Mariboru neki bravec v Dalmatinsko klet. Prišel je pa po pomoti v Stajersko klet, kjer je našel gospoda Alkohola, kateri je bil prav vesele volje. Ko ga je imel precej v glavi, je hotel iti domov, toda prišel je nehoté v neko temno sobo, kjer se je — misleč da je doma — vlegel in zaspal. Po noči se je zbudil in je hotel objeti svojo ženo. Segel je po železni peč, jo stisnil k sebi in jo prvrnil. Ko se je zdaniho, se je prebudil in zagledal malo okence. Misli je, da je v zaporu. Zato je začel premišlevati, kaj da je napravil, da so ga vtaknili v luknjo. Od nikoder nobenega glasu. Vrata vedno zaklenjena. Misli je že na samomor. Toda glej! Okoli 10. ure se vrata odpro in gostilničar vstopi in vidi, da je vlomilec prišel v njegovo klet. Dolgo časa je trajalo, da ga je prepričal, da je nehoté prišel notri. Šel je nato domov in tu ga je žena čakala z bikovko v roki in udrihala po njem rekoč: Jaz ti bom že pokazala prenočevati pri ljubici, ko imaš doma ženo in otroke!

Pravijo.

Pravijo istotam, da je nemčurkim bratom Podlipnik že tako greben z rastel, da pojeta javno svoj »Lieblingslied« »Die Wacht am Rhein«.

Pravijo v Mariboru, da se je tam pričela strašna bitka za in proti »Bubikopins«, »Marburgerca« je v to svrhu razpisala tri nagrade za one bojevnike, ki bodo v to svrhu spisali najlepše junaške pesmice. Čuk se bo potrudil dobiti prvo.

Pravijo v Mariboru, da bodo v bodoče obiskovalci Apolo-kina prinesli seboj radio-slušalke v svrhu štedenja svojih muzikalčnih ušes, ker vodstvo kina ne uvidi potrebe, boljše godbe kot je en glasovir. Plačaj pa molči!

Pravijo, da v Podbrdu je neka oseba doma z juga, tako neofikana, da jo bo treba si natančneje ogledati, ako se ne poboljša.

Pravijo, da so »tata Rožičev« postali nazaj Slovenec, odkar nimajo več bolniške blagajne.

Pravijo, da se tri sezanske gospodične na koru vedno prepirajo, katera bo pela »solo«. Čuk jih je opazoval skozi cerkveno okno.

Pravijo, da rabi neka šmarska pu-pa svetlo ogledalce, namesto molitvene knjižice pri maši.

Pravijo, da so se pojavili na povirski cesti »aeroplani«, kateri pa niso metalni bomb, pač pa poljubčke nekemu danskemu dekletu.

Pravijo, da bosta Mirko Pirjevcev in bivši sezanski general »Nemec ne da nič« napravila v Mariboru podružnico za prodajanje čebule in motovilca.

Pravijo v Kačji vasi, da je z tamošnje gospodično večni križ. Dopuste si sama izbira otroci pa brez šole. Doseđaj dopoldanskih ur ni imela. Zakaj ne?

Pravijo v Merčah, da so vse punce žalostne, ker Janez Godcev pelje vso medvedjo mast k Tinetu v Sezano in zato ne morejo nositi ozkih čevljev.

Pravijo, da je v Senožečah neka nova šivilija, ki se ošabno drži, pa vseeno fanta ne dobi. — Če hoče ji Čuk enega preskrbi.

Pravijo, da so v Mariboru »izvrstni« lovci. Zadenejo prav dobro, in sicer ne zajca, temveč vsakokrat gonjača. V nedeljo 22. novembra je bila mariborska lovska elita in 120 gonjancev na lovu, in vsi so streljali na vse pretege, zajci so skakali sem ter tja celo se vzdignili na zadnje noge —

toda niti eden lovec ni ustrelil enega zajca.

Pravijo, da je v Mariboru v neki kavarni neki Nemec vpil na vse grio: »Die windischen Leut machen glei die Pappen auf, wenn man ihnen was zeigt«.

Pravijo, da kostrunaste natakariče v Mariboru niso posebej zanesljive, zato ker gostom stole spodrivajo, da se vsedejo na tla namesto na stol.

Pravijo, da v Mariboru da nek bogataš svoji ljubici vsaki mesec po 10.000 Din. Ko so ga pa vprašali, če podpiše delnico Mariborske Avto-omnibus-družbe za 400 dinarjev, je odgovoril: Za take neumnosti nanam denarja!

Pravijo, da so 20. novembra prijeli pri Sv. Kungoti Potočnika, ponarejevalca dolarjev in dinarjev in ga djali v zapor. Potočnik, prebrisana glava, je dobro vedel, da Amerika ni prijateljica Jugoslaviji, in zato je hotel te dve državi bolje združiti. Napravil je zato 50 in 100 dolarske kakor tudi 100 dinarske bankovce. Napravil jih je za okoli 300 milijonov. — Zvedeli pa so to oblastniki, ga prijeli in vtaknile v luknjo.

Pravijo na Banjšicah: Podleščče majhna vas stoji; v njej mnogo je deklec, kakor v gorkih krajih letos je oblic. Od osemnajstih let naprej do

trideset jih je 23. prav lepih, krepkih. Če kateri se oženiti hoče, naj tja kar v kratkih dneh prihiti, da si izbere katera mu bo šla po misli: ali lepa mlada, ali pa stara grda, ali bogata, ali uboga. Če prideš h prav bolj ubogi, se ti bo zdela najbolj bogata v jeziku in laseh.

Pravijo, da na Loški Banjški Planoti ste dve stari sovi, ki veste od vsakega posebej, kakšne grehe ima. Sedaj nam ne bo treba več hoditi k spovedi, ker so naši grehi javni. Prosimo dotične klepetulje, da nam daste tudi javno odvezo. Prizadeti.

Pravijo, da se je v Mariboru stvorila stranka svobodnomiselcev zato, ker je bilo dosedanjih 15 strank za Maribor premalo.

Pravijo, da je 16. novembra neki Avstrijec peljal voz slame čez mejo, v kateri je bilo 800 revolverjev, katere je hotel vtihotapiti v Jugoslavijo. Ko so ga finančarji zadotili, se je izgovarjal, da slama je njegova, da pa ne ve, kako so prišli revolverji v slamo.

Pravijo, da v Mariboru ne bodo obesili Zlahtiča in Čiča po zimi, zato ker se bojijo, da bi jima kri zmrznila.

Pravijo, da dva grafologa v Mariboru ne smeta več prerokovati bodočnosti, zato ker imata že polne žepe.

Miklavž prihaja!

Stariši razveselite svoje malčke za praznik sv. Miklavža s krasnimi slikanicami, katere je izdala in založila »Narodna Knjigarna« v Gorici, Via Carducci št. 7. Te-le so:

1. Kaj vse mali Tonček zna.
2. Oglejte si učene živali.
3. Kaj vse znamo, kako se igramo.
4. Pisane podobe.
5. Oh, kako lepo...

Pošilja se tudi proti povzetju.

Zakaj? Zato.

Zakaj Zela pobira pošto po Sezani? Zato, ker Snajderca Francka je v imsko kopaljšče šla.

Zakaj rozentalske punčure gledajo po strani? Zato, ker »škis« je sedaj modern.

Zakaj Janez Godcev iz Merč ne hodi več na lov? Zato, ker ni na Planini več medvedov.

Zakaj gredo merčanske frajle v Sezano h maši? Zato, da po maši hodijo od hiše do hiše novice pobirat in se barat po cesti, ker mislijo, da ni nobene lepše kot so one.

Zakaj je »Goriška Straža« v svoji predzadnji številki napisala, da se je »Narodna Tiskarna« spremenila v »Tipografia Nazionale«, ter opomnila: »Živijo narod!«

Zato, da je spet enkrat pokazala kje jo čevlji žuli. Če bi »Straža« hotela biti objektivna in resnicoljubna, bi morala povedati, da je goriški tribunal zavrnil prošnjo »Narodne Tiskarne«, ki je zaprosila, da bi se unesel v protokolacijo tudi slovenski naslov: »Narodna Tiskarna«. »Straža« je to dobro vedela. Saj je to razvidno tudi iz uradnega lista »Osservatore Triestino«. Gospoda okoli »Straže« pa resnici oči kolje! Zakaj so pa svojo tiskarno prekrstili v »Tipografia Consorziale«? A!

LISTNICA UREDNIŠTVA:

Dutovlje: Vrag razumi vaš kotel in glavo in vrabca in Marjo in odovca in ta starega hudiča! — R. A. C., Jugoslavija: Ne moremo kontrolirati vsakega dopisa, ki nam pride, če odgovarja čisti resnici. Zato je mogoče, da smo v C. preveč v črno zajeli. Vedeti morate, da Čuk dan k dnevu dobi okoli 60 pisem. Potem si lahko predstavljate, kak trud je samo pri odpiranju in čitanju pisem. Kaj še le, da bi kontroliral resničnost vsebine. Zato je Čuk na stališču: Če je kateri

preveč v črno zajet, naj se ogasi s protidopisom, tako bo volk sit in ovca cela. Čuk pa zadovoljen. Pozdrav! — **Idersko:** Vaše pesmi ne razumemo. Pesnik še niste. Zato poskušajte odgovoriti rače v prozi. Mogoče se Vam posreči nasprotniku na ta način »gobc« zaflikat! — **Domžale:** Klo-basa predolga, neužitna! Če domžalske klepetulje, tercijalke in epravljivke si brusijo jezičke po nepotrebem, da obirajo, lažejo in obrekujejo, potem jim je treba drugače zasočiti. Poleg tega pa ste se pozabili podpisati. Sicer pa Čuk bi kaj rad tudi v Domžale pogledal. Bodite v pisemih krajši in »krajtnjši«! — **Brze:** Vaša pesem je predolga. Tudi niste pesnik »po milost, božji«. Poglejmo, kako pojete:

LUIGI CALISSANO & FIGLI

IZDELOVANJE VINA ALBA

Bogata zbera finega vina v steklenicah:

Barbera, Freisa, Barolo, Bracchetto, Nebiolo, Asti spumante, Gran spumante

Namizna vina:

Grignolin belo vino navadno v steklenicah — — —

in zaloga pri

SALFATI GIUS.

ZGANJARNA, Trg Sv. Antona 7. GORICA

ŽGANJE

iz

pristnih letošnjih tropin.

Nov izdelek à L 12.- liter

pri

SALFATI GIUS.

ŽGANJARNA

Trg S. Antona št. 7, Gorica

Znižane cene ob priliki Sv. Miklavža

Pomnite!

Predno začnete z nakupom igrač za Vašo deco, oglejte si bogato zalogo in izredno nizke cene pri

A. FIEGEL

Gorica, Via G. Carducci 9. Gorica

Vstop dovoljen vsakomur brez obveze nakupa

Nu karto pisala,
pri njemu dremala,
in tudi liubezen
si prvo priznala.
»S teboj hočem biti,
vse zate storiti
jaz revica uboga
do hladnega oroba.«
Tako zdihovala
in srečo uživala.
A čas se spreminja,
ko človek preklinja,
zdaj m... je prazen
oba sta narazen.
Al ona zdaj reče
če prav vest je peče:
»Jaz nisem več zani

nič več in nič manj...«
Za enkrat je dosti
pa drugič kaj več
ako bo v mošni
kaj znamk še odveč.

Oj brže,
Tvoja nesem kmalu zmrzne!

BRZOJAV NAMESTO RIB.

V neki dalmatinski kleti je 20. no-
vembra nekdo vprašal, da-li imajo ri-
be. Natakariča mu je odgovorila:
»Danes imamo brzojav, jutri pa ribe.«
Gost: »Prinesite mi tedaj eno porcijo
brzojava.«

NOV JEZIK NA VIDIKU.

V Mariboru je videti na lepakih:
Strahote morja — Die Schrecken
der See.
Potop sveta — Die Weltflut.
Izposojeni soprog — Surro-Gatte.
Po gostilnah pa:
Vrelo vroče — Heisabgesotenes.
Fleisch mit Beilage — Meso s pri-
logo (tu gotovo dotična natakariča
misli na časopisno prilogo.)

IZ SOLE.

Nek učitelj je obiskal v neki
vasjci šolo in vprašal dečka:

»Kako se pišeš?«
Deček je odgovoril: »Debe-
levec Žani.«
Ravnatelj: »Ne Žani, Gio-
vanni (Žovani)! Govori prav!
No, kako ti je ime?«
Deček: »Žnai!«
Učitelj (jezno): »Žo>vani!«
(Mu pripelje klofuto.)
Nato vpraša naslednjega
dečka:
»No, kako se pa ti pišeš.«
Deček odgovori: Žo>loj>za-
ij!«

Obnovljena prodaja tkanin na račun NARODNE ZVEZE TOVARNARJEV

PO ZNIŽANIH CENAH (AL RIBASSO)

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

Kdor je prispeval za plačevanja dolga napram Ameriki,
dobi 10% popusta za vsakršni nakup blaga, ako se predstavi
s tozadevnim potrdilom v naši trgovini.

Kdor kupi za 250 L blaga, dobi povrnjen prispevek. kate-
rega je izdal v goriomenjeno svrhu, s tem, da dobi v naši
trgovini blago 10% cenejše.

Obenem opomnimo, da pričnemo v ponedeljek dne 30. t.
m. z razprodajo druge serije vseh predmetov, vštrevši sukno,
moške in ženske plašče, po najnižjih cenah.

Oglejte si našo razstavo z zaznamovanimi cenami!

Bogata zaloga moškega in ženskega sukna, žamet za lovce, izgotovljenega perila, bombaževine, platna in
bombaževine v vseh višinah, prti, brisače in opreme Fiandra. pletenine iz bombaževine in volne, preproge, Corsie,
puta, Cocco, zavese, sukno za pohištvo, posteljna pregrinjala v vseh barvah. šivane odeje, opreme za neveste,
popolne opreme za hotele in zavode, žimnice iz žime in volne.

NB. Blago, ki ne ugaja, bodisi glede kvalitete ali cene se vzame nazaj.

Govori se: slovensko in nemško!

CENE STALNE.

CENE STALNE.

Razprodajalcem poseben popust.

Vstop prost brez obveze nakupa.

VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE

IDILA V URADU.

Šef slugi (mlademu fantu):
»Mirko, kje si bil?«

»Ostrigel sem si lase?«

»Kaj sedaj, v uradnih u-
rah?«

»A, pa saj so tudi zrastle
v uradnih urah!«

Sprejema se v popravilo:

punčke iz porcelana in celuloida,
lasne zaponke, torbice, vsakovrstne
stvari iz celuloida, gumija, ambre itd.

Trgovina igrač

A. FIEGL - Via Carducci 9 - GORICA

Brzovjav!

Goriške matere so telefonirale
Sv. Miklavžu.

Halo? Kdo govori?

Sv. Miklavž.

Želite?

Hotele bi vedeti, kje naj
kupimo darov za naše malčke!

SV. MIKLAVŽ

Vi veste da sem v teh dneh silno zapo-
slen in da mi ni mogoče se ukvarjati z Vami
— na vsak način pojdite samo v

VELIKO ZALOGO IGRAČ

A. FIEGL - Via Carducci 9 - GORICA

Tržaška slaščičarna

Fratelli PIACENTINI

Via Seminario 8 - Gorica - Via Seminario 8

Velika zaloga bombonov,
karamel in čokolade. ::

Likerji domačega in tujega izdelka.

Biškoti kache z vanilijo.

Slaščice in torte. :: ::

Izvrši vsako naročilo. Zalagatelji glavnih barov in kavaren tega mesta.

Zaloga manufaktur

CARLO MALFATTI

GORICA - Via Carducci šte. 5 - GORICA

Bogato založena z vsemi novostimi sedanje sezije
nudi sl. odjemalcem najboljše ugodnosti pri nakupu.

PRVOVRSTNI PREDMETI PO KONKURENČNIH CENAH

Reklamna darila.

Kdor nakupi za 100 - 200 - 500 - 1000 L. blaga dobi v dar:

1. — 6 najfinejših nosnih rutic z ažurom;
2. — 3 brišče iz gobastega blaga, bele;
3. — 1 elegantno kombinacijo za nevesto, platneno in lepo vezeno;
4. — 1 krasen prt za čaj z prtiči iz finega platna „Fiandra“, za 6 oseb.

Raznih najfinejših likerjev:

Moškat pasit, maršala, Turinski
vermouth, Vermouth beli, Cipro,
Malaga vino, puncò, rum, žganje,
razni sirupi.

Specijaliteta: Krema mar-
šala, jajčna maršala,
lajčni konjak.

Žganjarna

JOSIP SALFATI

GORICA, Trg Sv. Antona 7

Babica avtorizirana sprejema

nosilce. - Govori slovensko.
SLAVEC - TRST - Via Giulia 29

POPOLNOMA VARNO HALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica

r. z. z. o. z.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, šte. 6

sprejema vloge na hra-
nilne knjižice in te-
koči račun, jih obrestuje
po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpo-
vedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpove-
dnim rokom obrestuje tudi višje
po dogovoru.

Širite čuka na palci.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovec Skodnik Anton, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati

cefirija, oksforda in etamina!
„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakturo, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Pravim Vam samo to!

Predno kupite šivalni stroj ali dvokolo, oglejte si mojo veliko
zalogo šivalnih strojev „Winselman - Titan“ in
„Anker“ ter dvokoles dobroznane znamke „Atena“. V zalogi
imam nad 100 koles na izbiro.

Priporočam šivalne stroje Titan in Anker, kateri so za
umelno vezenje in šivanje najpripravnejši. V vezenju in šivanju pouk
brezplačen.

Edino slovensko zastopstvo. Bianchi dvokoles

Pred nakupom šivalnih strojev in dvokoles, zahtevajte moj brez-
plačni cenik, v katerem se lahko prepričate, da je blago prvovrstno in
najceneje in edino iz nemških tovarn.

Priporoča se stara in dobro znana tvrdka

Elija Čuk

Gorica, Piazza Cavour št. 9.

Lastna mehanična delavnica in popravilnica via Duomo št. 11.

Sprejema vsa popravila, katera se izčno in po ceni izvršujejo

